

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **M. L.**, zastoupené JUDr. Vandou Bieleckou, advokátkou se sídlem Havířov, Pavlovova 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2005, č. j. OAM-1452/VL-07-19-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 8. 2006, č. j. 63 Az 117/2005 - 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky JUDr. Vandy Bielecké **se určuje** částkou 5712 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27. 8. 2005, č. j. OAM-1452/VL-07-19-2005, žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 14. 8. 2006.

Rozsudek žalobkyně (dále též stěžovatelka) napadla kasační stížností doplněnou podáními ze dne 30. 8. 2006 a ze dne 6. 4. 2007. Uvedla, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, shromážděné důkazy nebyly úplné, chybí logická vazba mezi rozhodnutím a jeho podkladem. V zemi původu je žalobkyně ohrožena na životě tím, že náleží k určité sociální skupině. V daném případě jde o důvody humanitární podle § 14 zákona o azylu. Dále žalobkyně upřesnila, že žalovaný ani krajský soud si neopatřili žádné podklady, např. zprávy Ministerstva zahraničních věcí České republiky či humanitárních organizací, týkající se současného postavení a vztahů mezi jednotlivými sociálními skupinami na Ukrajině, a to zejména ve vztahu k sociálnímu napětí mezi nezaměstnanými a ostatními sociálními skupinami, vystupňovaného všeobecnou hmotnou nouzí a prohlubujícími se rozdíly mezi těmito ekonomicky rozlišenými skupinami. Žalobkyně je příslušníkem sociální skupiny obyvatel, která má zájem o práci, s ohledem na nedostatek pracovních

příležitostí však ostatní tuto skupinu chápou jako konkurenci. To vyvolává důvodnou obavu o život či zdraví a je provázáno výrazným psychickým tlakem. Tento konfliktní stav je ze strany ukrajinských úřadů zcela tolerován. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Podáním ze dne 2. 7. 2007 pak žalobkyně soudu sdělila, že dne 30. 3. 2007 uzavřela manželství s M. V. a předložila kopii oddacího listu.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Co se týče samotných důvodů podané kasační stížnosti, soud uvádí, že pojmy „určitá sociální skupina“ a „sociální skupina nezaměstnaných“ vymezil např. v rozsudku ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 63/2004 - 60, publ. pod č. 364/2004 Sb. NSS, či rozsudku ze dne 19. 1. 2005, č. j. 3 Azs 75/2004 - 47, www.nssoud.cz. Nutno dodat, že stěžovatelka ve správním řízení (jak plyne z její žádosti o udělení azylu ze dne 9. 8. 2005, jakož i z protokolu o pohovoru ze dne 18. 8. 2005) své ekonomické problémy dovozovala nikoli z toho, že by byla postižena nezaměstnaností, ale tím, že za vykonanou práci dostávala od zaměstnavatele mzdu v dlouhých intervalech či v naturáliích.

Poukázala-li stěžovatelka na splnění podmínek humanitárního azylu, připomíná Nejvyšší správní soud, že k otázce povinnosti správního orgánu posuzovat podmínky pro udělení humanitárního azylu za situace, kdy je žádost o udělení azylu zamítána jako zjevně nedůvodná podle § 16 zákona o azylu, se již dříve vyjádřil např. ve svém rozsudku 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90, www.nssoud.cz.

Námítky týkající se porušení povinnosti spolehlivého zjištění skutkového stavu žalovaným a nedostatečného soudního přezkumu postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu, pak byly již předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, námátkou lze uvést například rozsudek ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publ. pod č. 181/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 16. 5. 2004, č. j. 1 Azs 45/2004 - 47, www.nssoud.cz, nebo rozsudek ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 22/2004 - 42, www.nssoud.cz.

Pokud stěžovatelka v podání ze dne 2. 7. 2007 poukázala na jí dne 30. 3. 2007 uzavřený sňatek se státním občanem České republiky, jedná se o skutkové novum. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde o tvrzení nové, které stěžovatelka uplatnila až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. K takovým skutečnostem Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). K tomu je vhodné uvést, že český právní řád na případy úpravy pobytu cizinců v České republice, kteří uzavřeli manželství se státním občanem České republiky,

pamatuje jinou právní úpravou než zákonem o azylu, a to zejména zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

Nutno dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Žalobkyni byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v písemném podání týkajícím se věci samé ze dne 6. 4. 2007, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2x 2100 Kč a 2x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 4800 Kč. Protože ustanovená advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 912 Kč, odpovídající dani, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovené advokátce se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 5712 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu